

28-01-019

MORGENBLADET

Onsdag 10. februar 1960

Personforfølgerne på retrett?

En kjensgjerning man bør legge merke til er at de kommunistinspirerte beskyldninger mot Oberländer, gav startskuddet for etterkrigstidens verste personforfølgelse i Europa. Gjennom et halvt år, er nu den vest-tyske flyktningminister i Adenauers NATO-vennlige regjering blitt gjenstand for løgn og bakvaskelser. Her hjemme har Dagbladet ivrigere enn noen kolportert giftstoffet.

Når det så endelig presenteres materiale som stiller tingene i et annet lys, da er Nils Rømming på pletten.

Men han og andre bør vite at almindelige mennesker ikke ønsker at en anklaget skal forfølges mens spørsmålet om skyld eller ikke-skyld er under granskning. Det er ikke fair play. Vi vil ganske enkelt ikke at den slags skal foregå i verden. Og dette burde hr. Rømming støtte og ikke bekjempe.

Jeg har da heller ikke krenket prinsippet om påvirkning av dem som gransker, tiltross for hekseforfølgelsen av Oberländer, — før Dagbladet forrige tirsdag angrep selve kommisjonen. Det var et skritt for langt.

Nils Rømming slår om seg med imponerende kildeangivelser og insinuerer at Oberländer aksepterte utryddelsespolitikken i de østlige områder og ellers opptrådte så pyntelig at han aldri led noen overlast. Et av Røm-

Av
ERIK EGELAND

mings trumfkort er Alexander Dallins bok om det tyske styre i Russland under okkupasjonen (utkommet 1957, Macmillan), hvor han henviser til dokumentasjonen av grusomheter i Lvov, angivelig begått av den bataljon hvor Oberländer var løytnant og tok. Hvordan det så måtte forholde seg med dette, står det iallfall ikke et ord om det i Dallins verk. Derimot kan man lese at Himmler krevde Oberländer arrestert, hvilket dog ble avverget, ifølge Dallin, og at Oberländer ble avskjediget fra hæren og forble i unåde praktisk talt til krigens slutt. Arsaken var at han i et av de memoranda som Rømming påstår å ha lest, gikk inn for opphevelse av Untermenschenpolitikken og innførelse av toleranse, politisk status og jordreformer for de besatte folk i øst (side 513—14). Men dette nevner ikke Rømming.

I et annet anerkjent verk om tyskernes østpolitikk, «Zwischen Stalin und Hitler» av dr. Peter Kleist, står det at Oberländer gikk mot hundepiskmetodene til Ukrainas rikskommissar Erich Koch og den hårde hånds politik, og at han ble satt kontant utenfor.

Så meget om «kjensgjerningene» til Nils Rømming som beskylder andre for «absolutt uærlighet på avgjørende punkter».

Rømming er tydeligvis også inne på tanken om at Oberländer kan være uskyldig i det han er anklaget for. Da gjelder det å få stemplet Oberländer som hardkokt opportunist. Det avgjørende bevis er ifølge Rømming at den vest-tyske flyktningeminister bekjenner seg til en moralsk opprustning i verden, til MRA, — har man hørt maken til opportunisme!

Og så til slutt dette: Nils Rømming spør om jeg mener der er kommunist sympatisører i Dagbladet.

Jeg vil svare med et spørsmål: Hva skal folk tro om en avis som i sak etter sak følger den kommunistiske partilinje, som emosjonelt bereder veien for den, som ustanselig angriper de krefter og verdier som også er kommunismens fiende?

Det forekommer meg at svaret på Nils Rømmings spørsmål ble gitt for en tid siden av Arbeiderpartiets sekretær, kommunist-bekjemperen nummer en på norske arbeidsplasser, forfatteren av boken om «Kaderpartiet», Håkon Lie.

Dagbladet er kommunismens mest effektive organ i Norge, mente han.